

ZLÁ• SEN? NE - ZLÁ• SKUTEČNOST ...

PÁjtek, 22 prosinec 2023

Od Á•tvrteÁ•nÁ-ho odpoledne jsme sledovali neuvÁ•Á™itelnou detektivku. Nebo to bylo sci-fi? DoteÁ• nejsem schopna uvÁ•Á™ nebyla nÁ•jakÁ•; zvlÁ•Á•itnÁ- Á•ernÁ• reality show, ale zcela stÁ™Á•zlivÁ• skuteÁ•nost. Á½e jsme se zniÁ•eho nic stali nechtÁ•nÁ• Á•Á•astnÁ•ky cÁ•levÁ•domÁ•ho a nesmÁ•rnÁ• krutÁ•ho Á•inu jednoho jedinÁ•ho Á•lovÁ•ka. Á•EtyÁ™iadvacetiletÁ•mu chytrÁ• jeho¾4 mysl byla (zatÁ•m z neznÁ•imÁ•ho dÁ•vodu) napjata k absolutnÁ•mu maximu - povolily vÁ•jechny myslitelnÁ• zÁ•brany zaÁ•al se "zliÁ•mu svÁ•tu mstÁ•t". Jeden proti svÁ•tu ... A najednou si vÁ•jichni uvÁ•domujeme pÁ™Á•tomnost smrti.

Bude se vyÁ•jetÁ™ovat, jednat o nejrÁ•znÁ•jÁ•ch moÁ•nostech zabezpeÁ•enÁ- â€" ale stejnÁ• to nikdy nebude stoprocentnÁ• Á•Á•innÁ•. ProtoÁ•e nenÁ• moÁ•nÁ• zvlÁ•dnout vÁ•jechno. VÁ•dy se najde nÁ•jakÁ• Á•jance, kterou Á•lovÁ•k ve stÁ•diu â€žjsem uÁ• vÁ•jeho schopnÁ½â€œ, zvlÁ•dne. ProtoÁ•e jemu uÁ• o nic nejde, on si jen vybijí vztek, svÁ•j Á•al, svou zÁ•vist i nenÁ•vist.

Tenhle mlÁ•denec zabil nejprve otce, a pak uÁ• pÁ™iÁ•jel o vÁ•jechny zÁ•brany. ProtoÁ•e tÁ•m prvnÁ•m Á•inem pÁ™iÁ•jel o svou budoucnost. Tak aÁ• nejdu sÁ•m! StÁ•le jsem musela myslet na zoufalstvÁ• tÁ•ch, co se to odpoledne a veÁ•er nemohli dovolat, dozvÁ•dÁ•t doÁ•kat - a aÁ• po nÁ•kolika hrÁ•znÁ½ch hodinÁ•ich si nÁ•kteÁ™Á• vydechli, kdyÁ• "ti jejich" byli nalezeni Á•ivÁ•, nÁ•kteÁ™Á• zranÁ•nÁ•, ale Á•ivÁ•. A neumÁ•m si pÁ™edstavit nÁ•sledujÁ•cÁ• Á•ivot v okamÁ•íku, kdyÁ• se naopak dozvÁ•dÁ•li zprÁ•ju. Sama jsem byla u smrti nÁ•kolika svÁ½ch blÁ•zkÁ½ch. I kdyÁ• to bylo tÁ•Á•kÁ• a truchlivÁ•, bylo to na konci jejich Á•asu, b pochopitelnÁ•. Ale tu hrÁ•zu, kdyÁ• zcela zbyteÁ•nÁ• a bezdÁ•vodnÁ• ztratÁ•te nÁ•koho, kdo má•l pÁ™ed sebou jeÁ•tÁ• dlouh si ani nechci pÁ™edstavit...

Snad se na mne nebudete zlobit, kdyÁ• sem budu citovat nÁ•meckÁ•ho spisovatele Kurta TucholskÁ•ho: â€žVÁ•lka? Tu neshledÁ•vÁ•m tak hroznou! Smrt jednoho Á•lovÁ•ka: ano, to je katastrofa. Sto tisÁ•c mrtvÁ½ch? To je statistika.â€œUÁ• dlouho si pÁ™edstavuju za kaÁ•dÁ½m, jakÁ½mkoliv, vojÁ•kem, na jakÁ•koliv politickÁ• stranÁ•, jeho rod blÁ•zkÁ•. To obrovskÁ• kvantum mladÁ½ch muÁ•Á•, zblblÁ½ch svÁ½mi nadÁ™Á•zenÁ½mi. To zbyteÁ•nÁ• kvantum, kterÁ• dennodennÁ• a po celÁ•m svÁ•tÁ• postupnÁ• má•nÁ• v popel. V tom lepÁ•jÁ•m pÁ™Á•padÁ•.

Budou
to smutnÁ• VÁ•inoce.

d@niela